

Lintulan Ystävä

1/2021

SISÄLTÖ

- 3 Puheenjohtajalta
- 4–5 Tulkaa, ottakaa valo
- 6 Ikonit kertovat
Pyhittäjäisät Sergei ja Herman Valamolaiset
- 7 Hengellistä opetusta
Rukoile ja tee työtä
- 8–9 Lintulan rauhassa ja rukouksessa
- 10 Luostarin kuulumisia
- 11 Talouskatsaus
- 12 Tulevia tapahtumia

Lintulan Luostarin Ystävät ry:n hallitus:

Puheenjohtaja Metropolilta Arseni, puh. 050 3110349, s-posti: metropoliitta.arseni@ort.fi, **Varapuheenjohtaja** nunna Ksenia, puh. 040 0264152, s-posti: nunna.ksenia@ort.fi, **Sihteeri** Anne Hokkinen, puh. 044 5178764, s-posti: anne.hokkinen@gmail.com, **Rahaston- ja jäsenrekisterin hoitaja** Anja Lindström, puh. 040 7414577, s-posti: anja.lindstrom@outlook.com, rovasti Viktor Porokara, puh. 0400 744757, s-posti: viktor.porokara@gmail.com, Eija Korpivaara, puh. 050 5930150, s-posti: korpivaara.eija@gmail.com, Jari Pylvänäinen, puh. 040 5708130, s-posti: jari65pylvanainen@gmail.com

Tiedotus: Tarja Lanu vastaa yhdistyksen internet-sivuista: www.lintulanystavat.fi, puh. 040 5648197, s-posti: tarja.lanu@gmail.com

Lintulan Ystävä -lehden toimituskunta: Metropolilta Arseni, Tarja Lanu ja Mauri Liukkonen.

Paino: Lomakepaino Järvenpää. ISSN 2670-2150.

Valokuvat, mikäli ei toisin mainita, Lintulan luostarin.

RUKOUSTA JA TYÖTÄ

Luostarielämän peruspilareita ovat kautta vuosisatojen olleet rukous ja työ. Nämä hengellisen ja arkielämän perusasiat sopivat hyvin luostariasukkaan lisäksi kenen vain kristityn elämänohjeeksi. Emme useinkaan ajattele, kuinka niillä molemmilla on suuri siunaus elämäämme tai vastaavasti niiden puute vaikuttaa kielteisesti. Työmme ohella voimme tehdä myös vapaaehtoistyötä ja sillä tukea vaikkapa Pyhän Kolminaisuuden luostaria Palokin Lintulassa.

Usein meidän rukouksemme, vallankin jos emme käytä Rukouskirjaa, muodostuu pelkistä pyynnöistä. On luonnollista, että anomme Jumalalta elämäämme tarvittavia asioita, sillä Hän on kaiken hyvän antaja. Mutta Herralle tulee osoittaa myös kiitosta ja ylistystä. Täyttyneiden pyyntöjemme lisäksi meidän tulee osoittaa Jumalalle kiitosta myös vastoinkäymisistämme, sillä nekin tapahtuvat meidän parhaaksemme.

Sen lisäksi että teemme työtä ja rukoilemme, meidän on myös luotettava Jumalan apuun kaikessa. Voimme esimerkiksi luottaa, että käsillä oleva pandemia saadaan hallintaan ja kaikki se, minkä olemme kuluneena vuonna oppineet ja kestäneet koituu lopulta hyödyksemme.

Lintulan sisariston määrä on vuosien saatossa vähentynyt ja Pyhän Kolminaisuuden luostari tarvitsee nyt meidän rukouksiamme, että uudet vakavasti otettavat kokelaat löytäisivät pelastuksen tien luostarikilvoituksesta Palokissa. Luostari tarvitsee rukoustemme lisäksi myös apuamme. Se voi tapahtua joko talkootyönä luostarissa, lahjoituksena tai toimintana Lintulan Luostarin Ystävät ry:ssä. Luostarissa rukous ja työ ovat jatkuvasti kaiken keskiössä. Olkoot ne myös meidän kaikkien Lintulan luostarin ystävien elämän keskiössä ei ainoastaan tänään vaan myös tulevina vuosina.

Metropoliitta Arseni

TULKAA, OTTAKAA VALO

Tulkaa, ottakaa valo illattomasta valosta ja ylitäkää kuolleista ylösnoussutta Kristusta. Nämä papin sanat aloittavat pääsiäisyön palveluksen. Valo tuodaan alttarista pimeään kirkkosaliin. Tuohus toisensa jälkeen syttyy. Valo voittaa pimeyden.

Me ortodoksit emme siis kuvittele valoa vain mielessämme. Valo on konkreettisesti läsnä pääsiäisyön palveluksessa, mutta myös jokaisessa muussa jumalanpalveluksessa ja usein myös yksityisissä rukouksissa kodeissa.

Öljyä polttoaineenaan käyttävien lampukoiden liekki valaisee ikoneita, mutta eniten valoa tuovat kynttilät, joita ortodoksisissa kirkoissa käytetään todella paljon.

Lintulan Pyhän Kolminaisuuden luostarilla on Suomen ortodoksisessa kirkossa tärkeä tehtävä. Jo vuodesta 1967 alkaen Suomen kirkoissa kirkkokansalle myytävät kirkkokynttilät on valmistettu Heinävedellä. Lintulan luostarin kynttilätehdas käynnistetään syksyllä sen jälkeen, kun kasvimaiden sato on korjattu ja muut kesän ja alkusyksyn askareet ovat ohi. Yleensä kynttilätehdas on toiminnassa lokakuusta huhtikuuhun.

Eniten kynttilätehtaalla valmistuu tuohuksia, ohuita kirkkokynttilöitä, joita ihmiset sytyttävät ikoneiden eteen ja vainajien muistelupöydälle heti tultuaan kirkkoon. Vuodessa Lintulan tehdas tuottaa 7000 kiloa tuohuksia.

Tuohus on nimitys, joka tunnetaan vain Suomessa ja jolle on hankala etsiä vastinetta muista kielistä. Alkujaan tuohuksella tarkoitettiin joko tuohesta tai puupäreestä tehtyä soihtua. Tuohuksia käytettiin asumusten valaisemiseen ja esimerkiksi tuulastukseen, ylipäänsä kaikkeen sellaiseen, mihin päivänvalo ei riittänyt.

Sanan siirtyminen merkitsemään kirkkokynttilää on hyvä osoitus siitä, miten arkielämä ja paikalliset olot saattavat muovata kirkollista sanastoa. Yhteistä ja universaalia uskoa värittävät paikalliset perinteet.

Kirkoissa poltettavat tuohukset ovat yleensä

TARJA LANU

keltaisia tai valkoisia, mutta suurissa juhlissa, kuten pääsiäisenä, näkee käytettävän myös punaisiksi värjättyjä tuohuksia.

Ikonin eteen sytytetty tuohus kuvaa sanatonta rukousta, joko anomusta tai kiitosta, usein molempia. Tuohus voidaan myös sytyttää jonkun palveluksesta pois jääneen pyynnöstä, jotta hänkin voi olla mukana yhteisessä rukouksessa. Vainajien muistelupöydälle tuohus sytytetään poisnukkuneille omaisillemme ja ystävillemme.

Piispallisissa jumalanpalveluksissa tarvitaan tuohuksia paljon suurempia piispankynttilöitä. Ne ovat yli puoli metriä pitkiä valkoisia tai vaaleankeltaisia kynttilöitä. Kun piispa siunaa

kirkkokansaa, hänellä on oikeassa kädessä kolme kynttilää, jotka kuvaavat Pyhää Kolminaisuutta. Vasemmassa kädessä olevat kaksi kynttilää kuvaavat Kristuksen kahta luontoa, jumalallista ja inhimillistä.

Diakonin kynttilä on halkaisijaltaan piispankynttilää suurempi ja jopa noin 80 senttiä pitkä kynttilä, joka painaa reilusti yli puoli kiloa. Diakoni kantaa kynttilää piispan tai papin edellä osallistuessaan suitsutuksiin tai saattoihin. Alun perin tällä saattoi olla hyvin käytännöllinen tarve: diakoni näytti valoa palveluksen varsinaiselle toimittajalle muuten pimeässä kirkossa.

Valolla ja nimenomaan elävällä tulenliekillä on ollut kristinuskossa tärkeä merkitys sen syntymisestä alkaen, mutta jo Vanhan testamentin juutalaiset pitivät tulta Jumalan läsnäolon merkinä. Moosekselle Jumala ilmestyi palavan pensaan kautta.

Jumalansynnyttäjää on kristillisessä perinteessä verrattu Mooseksen näkemään palavaan pensaseen: tulenliekit eivät kuluttaneet pensasta ja samalla tavalla Jumalanäiti säilytti neitsyytensä synnytettyään Jumalan Pojan.

Kristityt ajattelevat, että Jumalan luomaton valo tulee näkyväksi Kristuksessa. Siksi kirkossa palavan tuohuksen voi ymmärtää kuvaksi Kristuksesta. Myös Pyhä Henki laskeutui ensimmäisenä helluntaina opetuslasten päälle tulenliekkien muodossa.

Kun seisomme Jumalan edessä ja rukoilemme keskittyneesti, meidän sydämemme puhdistuvat. Symbolisesti on merkityksellistä, että myös rukoustamme auttavat tuohukset on valmistettu puhtaasta luonnon materiaalista. Lintulan kynttilätehtaalla tuohukset valmistetaan Englannista tilattavasta mehiläisenvahasta.

Viisaimmatkaan sanat ja selitykset eivät kuitenkaan voi tyhjentävästi vastata kysymykseen, joka meille ortodokseille joskus esitetään: miksi poltatte niin paljon kynttilöitä?

Metropoliitta Kallistos Ware kirjoittaa, että jos voisimme vastata kysymykseen pelkästään sanoilla, voisimme rauhallisin mielin karsia jumalanpalveluksistamme kaikki symboliset toimitukset. Hänen mukaansa symbolien koko merkitys palveluksissa kuitenkin on, että ne ilmaisevat jotakin sanoin selittämätöntä ja porautuvat syvemmälle todellisuuden ytimeen kuin sanat.

”Rukoilu ja jumalanpalvelus tarkoittavat taivaallisen valtakunnan hengellisen kauneuden tutkimista ja tämän kauneuden välittämistä sanoin, runouden ja musiikin avulla, taiteen ja symbolisten eleiden kautta, kunnes lopulta ilmennämme sitä koko elämällemme”, metropoliitta Kallistos kirjoittaa. (Sisäinen valtakunta 2006).

Mauri Liukkonen

Valokuvat Lintulan luostarin arkistosta.

PYHITTÄJÄISÄT SERGEI JA HERMAN VALAMOLAISET

Lintulan Pyhän Kolminaisuuden kirkon pohjoisseinää koristaa Kristuksen kirkastumisen luostarin perustajia, pyhittäjäisiä Sergei ja Herman Valamolaisia esittävä 111,5 x 83 cm kokoinen ikoni. Valamon munkit lahjoittivat sen vuonna 1946 Palokin Koskijärven kartanoon asettuneille Lintulan sisarille. Kolmesta mäntypuisesta laudasta valmistettua ikonipohjaa tukee kaksi koivuista kiilaa. Pyhäinkuvan takana on ikonin alkuperäisestä omistajasta kertova Valamon leima ja kalustoluettelon numero 859.

Pyhittäjäisät on esitetty ikonissa seisomassa Laatokan laivarannassa taustanaan igumeni Nazarin (johtajana 1781–1801) rakennuttamat pääkirkko ja sitä ympäröivä asuinkehä. Valtansa merkkejä, maapalloa ja valtikkaa, vasemmalla kädellään pitävä Kristus siunaa isiä ja luostaria. Pyhittäjä Sergei on kuvattu harmaapartaisena, jolla viitataan siihen että hän perimätiedon mukaan tuli ensimmäisenä Valamon saarelle. Molemmilla toisiaan kohti kääntyneillä pyhittäjäisillä on yllään musta mantia, sininen ristikoristeinen skeema ja ruskea alusviitta. Pyhittäjä Sergein oikeassa kädessä olevassa avoimessa kirjakäärössä on venäjänkielinen teksti: ”Veljet, olkaa kuuliaisit hurskaille tsaareille ja suuriruhtinaille, sillä he valvovat”. Pyhittäjäisä Hermanin kirjakäärön teksti on seuraava: ”Kolmiaurinkoista valoa oikeauskoisesti ylistämme ja jakaantumaton Kolminaisuutta kumarramme”.

Klassismin hengessä maalatun ikonin väri-työstä hallitsevat taivaan ja veden sininen, Kristusta ympäröivän pilven keltainen, maan vaalea vihreä sekä pyhittäjäisien pukujen musta. Ikonimaalari on käyttänyt säästelemättä 1800-luvun alussa markkinoille tullutta sveitsiläisen kemisti Albrecht Höpfnerin (1759–1813) kehittämää seruliinisinistä. Se korvasi halpuudellaan aiemmin käytetyt hinnakkaat maavärit lapis lazulin ja atsuriitin. Uuden, kemiallisesti valmistetun värin nimi

juontuu latinan sinistä tai sinivihreää tarkoittavasta sanasta caeruleus. Seruliinisinisestä saadaan lyijyvalkoiseen sekoitettuna ikonin nurmikentissä ja taivaalla näkyvä vihreä. Rakennusten katot ikonimaalari on värittänyt vihreän vastavärillä punaisella, jota saatiin kuumentamalla lyijyvalkoista.

Ikonin oikeassa alalaidassa on venäjänkielinen teksti, joka kertoo pyhäinkuvan valmistuneen Valamon luostarissa 8. kesäkuuta vuonna 1844. Valamon arkistolähteiden mukaan tuolloin luostarissa työskenteli ainoastaan muutamia ikonimaalareita. Pyhittäjäisien ikonin on todennäköisesti maalannut pappismunkki Antonij (Bajkov), joka tuli Valamoon vuonna 1840 ja työskenteli ikonimaalaamon lisäksi lukijana ja laulajana kirkossa.

Metropoliitta Arseni

RUKOILE JA TEE TYÖTÄ

Työ on tehtävän suorittamiseen tähtäävää pitkäjännitteistä, aktiivista ja tavoitteellista toimintaa, joka liittyy tyypillisesti toimeentulon hankkimiseen tai ihmisen omien tai hänen lähipiirinsä aineellisten ja myös henkisten tarpeiden tyydyttämiseen.

Ortodoksisen kirkon jäsenyys on pyhittymiseen tähtäävä elämäntapa. Kristityn on pyrittävä toteuttamaan uskoaan myös kaikissa arkisissa toimissaan. Kirkon perinteeseen ja käytäntöön kuuluu pyytää hyvän ja ihmisiä rakastavan Jumalan siunausta kaikkeen sekä kiittää häntä kaikista hyvistä lahjoistaan. Työhön ryhdyttäessä on hyvä rukoilla: ”Herra, meidän Jumalamme, ole lempeä meille, anna töillemme menestys, siunaa kättemme työt.” (Ps. 90:17)

Ihmisen työ on välittömästi lähtöisin ihmisistä, persoonista, meistä jotka uskomme mukaan olemme Jumalan kuvaksi luotuja ja kutsuttuja jatkamaan luomistyötä halliten ja varjellen maata ja elonkehää keskinäisessä yhteistyössä ja yhteiseksi hyväksi (1. Moos. 1:28).

Työllään ihminen osoittaa kunnioittavansa Luojan hyviä lahjoja, tietoa ja taitoa. Kristitty on Kristuksen opetuslapsi ottaessaan päivästä päivään ristinsä siinä työssä, mikä hänen on tehtävä. Meidät on kutsuttu palvelemaan valtakuntaa, joka ei ole tästä maailmasta (Joh. 18:36). On taisteltava ja työskenneltävä Jumalan meiltä luoduiltaan vaatimien rakkauden ja oikeudenmukaisuuden puolesta. Ihmisen korkea kutsumus on siunata, kohottaa ja kirkastaa maailmaa, jotta sen perimmäinen hyvyys voisi tulla näkyviin ja avautua langenneisuuden keskellä. Kristittyjen on seurattava Kristuksen opetusta ja oikeudenmukaisuuden vaatimusta. Hylättyjä on tuettava, pakolaisista huolehdittava, väärinkohdelluille vaadittava oikeutta ja kaikille osoitettava armollisuutta. Tässä apostolien ajan kirkon

ihanne on meille puhtaimpana esimerkkinä kristillisestä rakkaudesta yhteiskunnallisen elämän perustana ja käytäntönä.

Kirkkoisien näkemykset korostavat luomakunnan rikkauksien olevan kaikkien Jumalan kuvaksi luotujen yhteistä perintöosaa, ja sen vuoksi varakkaiden velvollisuutena on jakaa omaisuuttaan köyhien kanssa.

Ortodoksinen kirkko vaatii, kuten tunnetussa yhteisessä asiakirjassa ”Maailman elämän edestä. Kohti ortodoksista sosiaalieetosta.” (2020) kuvataan, kaikenlaisen työn korkean arvon ja jokaisen persoonan loukkaamattoman pyhyiden tunnustamista, sillä ”työmies on palkkansa ansainnut.” (1. Tim. 5:18) Moni näiden rivien lukija tekee palkkatyötä tai toimii yrittäjänä, tai on työelämästä jo eläköitynyt. Moni myös osallistuu vapaaehtoistyöhön omassa seurakunnassaan tai järjestöelämässä. Monella on isovanhemman rooli tai omaishoitajan arki. Ja kuinka monen elämässä yhdistyykään useita näistä työn eri ulottuvuuksista.

Luostarielämä on vanhastaan erityisesti rukouksen ja työn yhdistämistä: ora et labora! Lintulan luostari on kiitollinen siitä, että sen ystävät tahtovat tehdä pyyteetöntä työtä luostarin hyväksi. Kuka antamalla aikaansa, osaamistaan ja konkreettisen työpanoksensa talkoolaisena. Kuka edistämällä tietoisuutta luostariperinteestä ja rukouselämästä. Kuka myyjäisiä pitämällä, ja monin eri tavoin.

Kaikki tämä on työtä kirkon hyväksi, uskon puolesta ja Jumalan kunniaksi. Siksi rukoilemme Jumalaa, väkevää auttajaa antamaan armolahjansa sekä vahvistamaan siunauksellaan palvelijainsa hyvän työn.

Arkkimandriitta Andreas

LINTULAN RAUHASSA JA RUKOUKSESSA

JEFIM BRODKINILLE LINTULAN LUOSTARI ON LEVON PAIKKA. RUKOUKSEN RAUHASSA HÄN AUTTAA SISARIA TALKOOLAISENA.

Lintulan luostari tuo Jefim Brodkinille mieleen kesän kuulaat aamut. Silloin ympärillä kuuluvat vain luonnon äänet. Askel kuljettaa kohti kirkkoa ja jumalanpalvelusta.

Jefim on toiminut Lintulassa usein ponomarina. Aiemmin hän leipoi kirkkoleipiä. Tehtäviin tartutaan luostarin tarpeiden mukaan.

Tällä hetkellä lääketieteen opiskelut vievät kaiken ajan. Haastattelupäivän aamu kului Helsingin syöpätautien klinikalla potilasopetuksessa. Lääketieteen opiskelun ohella Jefim tekee paksusuolen syöpään keskittyvää väitöskirjatutkimustaan. Tutkimus voi konkreettisesti johtaa uusiin hoitomuotoihin, suoraan hyödyttää syöpään sairastuneita. Paksusuolen syöpä on maamme yleisin syöpä rintasyövän ja eturauhassyövän jälkeen. Paksusuolen syöpä lisääntyy huonojen elintapojen myötä koko ajan. Apua sen hoitamiseen tarvitaan.

Opiskelut vievät elämän, ihmisyyden äärelle.
- Niiden kautta oppii tajuamaan elämän rajallisuuden. Ympärillään näkee jatkuvasti vakavasti sairaita ihmisiä. Sen kautta saa ymmärtää, ettei ole itsestään selvää, että elämä jatkuu, pohtii Jefim.

- Pysähdys voi tulla yht'äkkiä, täysin odotta-matta. Harva meistä on siihen varautunut.

Lääkäri yrittää parantaa kehon mutta miten auttaa ihmistä suurten kysymysten äärellä, jotka nousevat mieleen hädän hetkellä. Sitä Jefim Brodkin pohtii.

- Voiko niin laajoihin kysymyksiin hoitavana lääkärinä edes tarttua? Joskus olo on aika avuton.

Tämän päivän lääketieteen opiskelijalle ihminen on kokonaisuus, mieli ja keho ovat yhtä, kristitylle myös sielu osa sitä. Tervehtymisessä on lääketieteen antaman avun lisäksi kyse ihmisen omasta elämänhalusta.

- Kun ihminen yrittää kuntouttaa itseään, on syvin voima ja luottamus löydettävä omasta mielestä. Sillä on suuri tuki tervehtymiseen.

YKSIN YHDESSÄ

Kirkko on Jefim Brodkinille oma tervehtymisen paikka. Rukouksessa voi aina palata Jumalan kasvojen eteen. Siinä konkreettisesti miestä auttaa jo oman kodin paikka. Jefim asuu Helsingin Kalliossa sijaitsevassa ortodoksisessa Helenan hoivakodissa. Rakennuksen sisällä on kirkko, johon matkaa omasta asunnosta on viitisen metriä. Yhteys Jumalaan luo kirkon, eläväksi sen tekevät ihmiset. Jefimin oma läheinen yhteisö on Järvenpäässä, Jumalansynnyttäjän Kasanilaisen ikonin kirkossa. Siellä hän on saanut hiljalleen kasvaa kirkon yhteyteen.

- Kirkko on kiinteä, luonnollinen osa elämääni. Se on kaikessa läsnä.

Koronan aikana Jefim sanoo erityisesti pohtineensa kirkon elämän arvoa kun jumalanpalvelukseen ei ole voinut osallistua.

- Ennen korona-aikaa olisin vastannut, että kirkkoyhteys on erityisesti jumalanpalvelukseen osallistumista. Olen aina käynyt paljon palveluksissa. Nyt ne ovat kadonneet elämästä.

Tällä hetkellä Jefim antaa osansa kirkon elämään sen luottamustehtävissä. Viime vuodesta saakka hän on ollut mukana Helsingin seurakunnan valtuustossa ja tämän vuoden alusta toiminut sen puheenjohtajana. Brodkin on tietävästi historian nuorin seurakuntavaltuutettu. Ja hän totisesti haluaa vaikuttaa kirkon toimintaan.
- Ensi kädessä toivon, että nykyistä hallintotapaa avataan avoimemmaksi.

Tällä hetkellä hänen mielestään palikoita pyörittelee usein pieni, jo monia vuosia valtaa pitänyt porukka. Nyt olisi jo aika saada mukaan uusia kasvoja. Välillä päätösten teko on näyttänyt myös liian salamyhkäiseltä.

- Tuntuu siltä, että seurakuntalaiset eivät voi riittävästi vaikuttaa päätöksentekoon. Valmisteilla olevista asioista ei jaeta riittävästi tietoa ulospäin.

Jefim Brodtkin pitää oman seurakuntansa toimintaa myös liian Helsinki keskeisenä. Pääkaupungin pyhäköihin näyttää riittävän työntekijöitä mutta ympäröivät kunnat jäävät heistä paitsi. Jumalanpalveluksia ei järjestetä tarpeeksi.

- Kuitenkin suurin osa seurakuntalaisista asuu ympäristökunnissa. Toimintaa on saatava riittävästi myös näille alueille, juhlapyhien palveluksia on voitava järjestää kaikissa pyhäköissä, hän muistuttaa.

LOMA LUOSTARISSA

Kesälomallaan Jefim on suunnannut matkansa usein kohti Lintulan luostaria. Hän kertoo käyneensä siellä säännöllisesti viimeisten kymmenen vuoden aikana. Kun muut ovat lähteneet kesällä mökeilleen, on Jefim matkannut luostarin rauhaan.

- Se on kodikas, rakas paikka loman viettoon. Luostariin kutsuu halu auttaa ja mahdollisuus osallistua rikkaaseen jumalanpalveluselämään.

Välillä Jefim kertoo käyneensä myös Valamon luostarissa. Varsinkin kesäkuun lopussa sinne kutsuvat kirkolliset juhlat. Ja tutut kasvot Luostareissa hän kertoo tutustuneensa moniin ihmisiin, ystäviä on jo eri puolilla Suomea. - Talkootyö on mukavaa yhdessä tekemistä. Välillä nauru raikaa, joskus taas asetutaan syvien elämän kysymysten äärelle.

Luostarit ovat opettaneet kristittyinä elämisestä. Jefim pohtii sitä kuinka erityisesti keskustelut Lintulan sisarten kanssa ovat rikastuttaneet elämää.

- Heitä seuraamalla ja heidän kanssaan keskustelemalla olen oppinut paljon.

Omalla tiellään Jefimille lähimmäisen rakkaus on kristittyinä elämisen keskeisin asia. Lääkäriin opinnoissakin sitä voi opetella.

- Luostarilupauksissa vaikeinta lienee kuuliaisuuteen suostuminen. Täällä maailmassa nöyryys ei ole kovin suuri hyve. Työelämässä onnistuminen vaatii itsensä markkinointia omaa etuaan tavoitellen. Pohdin usein miten tasapainoilla näitten asioiden välimaastossa.

LUOSTARILLE APUA

Joskus Jefim kertoo viettäneensä Lintulassa aikaa myös jouluna ja pääsiäisenä, syyslomalla ja suuren paaston aikaan hiihtolomalla.

- Niinä aikoina saa ehkä vielä syvemmin hiljentyä itsensä ja Jumalan äärelle. Silloin ei luostarissa ole paljon muita talkoolaisia.

Viime kesänä korona esti luostariin menon, samoin taitaa olla myös ensi kesänä. Nyt opiskelutkin vaativat osansa. Tutkimustyötä on helpompi tehdä loma-aikana kun opinnot ovat muuten tauolla.

Lintulan luostari kulkee kuitenkin Jefimillä mielessä. Hän kannustaa tukemaan luostaria näinä vaikeina aikoina. Jefim Brodtkin muistuttaa siitä kuinka korona on paljon vaikuttanut luostarin elämään. Koska jumalanpalveluksia ei toimiteta, ei tuohuksiakaan tilata seurakuntien käyttöön. Tuohusten teko on kuitenkin Lintulan tärkein elinkeino. Lintulaa voi auttaa mm. myyjäisten avulla. Lintulan ystävien myyjäisiä järjestetään mahdollisuuksien mukaan ympäri maata. Ja nettikauppa toimii aina paikasta ja ajankohdasta riippumatta. Sieltä on helppo ostaa mm. tuohuksia, kirjoja, hunajaa tai yrteituotteita.

Kesän kahvitauot Ankkalammen rannalla ovat osa Jefim Brodtkinin rakkaita talkoopäivien muis-toja. Koronan rajoitusten keskellä ajatukset voi kuljettaa omaan levon paikkaan.

- Kaikki elämässäni lähtee kirkon traditiosta ja kristinuskon perimmäisistä opeista, sanoo Jefim. Siinä suuressa osassa on Lintulan luostari ja sen rauhaan kantava elämä. Nyt kauempana omasta arjesta mutta osana rukousta omassa sydämessä.

Mari Vainio

Talkootoiminnasta ja sen mahdollisuuksista voi löytää lisätietoa luostarin nettisivujen, www.lintulanluostari.fi kautta.

Aina muistettava äiti Kristoduli

Nunna Kristoduli (Anna-Leena Lampi) nukkui kuolonuneen 23. joulukuuta 2020 Rääkkylän terveyskeskuksen vuodeosastolla. Äiti Kristoduli syntyi 18. kesäkuuta 1945 Helsingissä, josta perhe muutti Kuopioon. Abiturentikeväänä hän liittyi ortodoksiseen kirkkoon ja luostarikutsumus vahvistui. Vanhempien oli vaikea hyväksyä ajatusta, että lahjakas tytär menisi luostariin Arkkipiispa Paavalin ehdotuksesta sovittiin, että ennen lopullista päätöstään Anna-Leena opiskelisi Helsingin yliopistossa pääaineenaan kreikkalainen filologia.

Kesällä 1973 Anna-Leena lähti Thessalian Pindosvuoristossa sijaitsevaan Bytouman luostariin Siellä hänet vihittiin nunnaksi ja sai nimekseen Kristoduli eli Kristuksen palvelija. Luostarissa äiti Kristoduli tunsu vapautuneensa maailmallisesta elämästä, vaikka työtä ja uuden oppimista riitti. Nunna Kristoduli toimi luostarin autonkuljettajana, kirjanpitäjänä ja puutarhurina ja opetti luostarikoulun tytöille englantia. Kreikan kielen oppimisen myötä alkoivat käännöstyöt. Äiti Kristodulin suoritti Bytoumassa Valamon Ystävät ry:n rahoittamana monta vuotta kestäneen pyhien kilvoittelijaisien opetuksista koostuvan Filokalian kääntämisen suomeksi.

Nunna Kristoduli oli luonteeltaan vilpitön ja suorapuheinen ihminen. Epäkohdan havaitessaan hän otti sen esille selvittääkseen asian. Hän ei voinut seurata sivusta myöskään Kreikassa

esiin tulleita antisemitistisiä näkemyksiä. Erimielisyys hiippakunnan piispan kanssa johti siihen, että hän joutui jättämään Bytouman luostarin ja palasi vuonna 2001 Suomeen, asetuen Lintulan luostariin. Myöhemmin nunna Kristoduli vieraili kuitenkin useita kertoja vanhassa luostarissaan.

Lintulan luostarissa nunna Kristoduli teki merkittävän työn uskonnollisena kirjailijana ja käänsi pyhien elämäkertoja Synaksarion -kirjasarjaan. Sen lisäksi hän teki jatkuvasti myös virallisten kirjeiden ja tekstien käännöksiä sekä auttoi auliisti muita kääntäjiä. Konstailemattomana ja huumorintajuisena ihmisenä äiti Kristodulista tuli suosittu esitelmätsijä. Hän toimi useiden kreikkalaisten kirkonmiesten tulkkina heidän vieraillessaan Suomessa.

Nunna Kristoduli seurasi kiinnostuneena maailman menoa. Kreikan tapahtumia hän tarkkaili internetissä, päivitellen usein rakkaita kreikkalaisiaan. Myös lapsuuden perhe oli hänelle merkittävä ja hän iloitsi sisarustensa onnistumisista sekä tuki heitä vastoin käymisissä. Onnellisimmillaan hän oli toteuttaessaan nuorena herännyttä kutsumusta ja saadessaan pyhittää elämänsä Jumalalle. Nuoruuden päiväkirjamerkintä: "Sinä olet valinnut minut, Herra, minä olen Sinun" (29.4.1963) säilyi läpi elämän äiti Kristodulin tienviittana.

HAASTEIDEN VUOSI 2020 LINTULAN LUOSTARIN YSTÄVÄT RY:N TOIMINNASSA

Toiminta

Covid-19 pandemia on vaikuttanut merkittävästi Lintulan Luostarin Ystävät ry:n toimintaan. Kokoontumisia ja tapahtumia maaliskuun puolenvälin jälkeen ei ole voitu järjestää. Yhdistys ehti kuitenkin järjestää Lintula -tapahtumat tammikuussa lisalmessa ja helmikuussa Järvenpäässä. Molemmissa tilaisuuksissa puheenjohtaja metropoliitta Arseni kertoi yhdistyksen toiminnasta. lisalmessa oli mukana myös Lintulan luostarin edustajia. Molemmat tilaisuudet keräsivät yleisöä ja yhdistykseen liittyi uusia jäseniä.

Epidemia on kurittanut merkittävästi myös Lintulan luostarin taloutta, joten ystäväyhdistys on kuluneena vuotena keskittynyt keräämään varoja Lintulan luostarin hyväksi järjestämällä kaksi pienkeräystä. Molemmat keräykset onnistuivat yli odotusten ja yhdistys välitti luostarille niiden tuottona 33771,55 €

Tilinpäätös vuodelta 2020 on 4225,68 € alijäämäinen. Jäsenmaksuista on kertynyt 10460 € ja jäsenten yhdistykselle antamista lahjoituksista 53814,45 €. Myyntituotot ovat 3386,40 €. Yhdistys on lahjoittanut ja välittänyt 66942,55 € luostarille kattamaan puuttuvaa liiketoiminnan tuottoa. Jäsentiedotteen kulut ovat 3822,39 €. Muita kuluja ovat pankin palvelumaksut ja postimaksut 398,61€, huomionosoitukset 168 €, verkkosivujen ylläpito 281,23 €, pienkeräyslupamaksut 110 € ja toimistotarvikehankinnat 160,23 €. Yhdistyksen varallisuus 31.12.2020 on 15147,14 €.

Yhdistyksen talousarvio vuodelle 2021 on laadittu edellisen vuoden linjoja noudattaen ja covid-19 epidemian vaikutukset huomioon ottaen. Talousarvion loppusumma on 27000 € (30000 € vuonna 2020). Talousarviossa yhdistys varautuu lahjoittamaan luostarille 21300 € luostarin toivomuksen mukaiseen tarkoitukseen. Mahdollisia pienkeräyksiä ei ole talousarviossa mukana.

Jäsenmaksut vuonna 2021: henkilövuosijäsen 20 € ja yhteisöjen vuosijäsen 60 €

Yhdistyksen jäsenmäärä on vuoden 2020 lopussa 601 jäsentä, joista henkilöjäseniä 565 ja yhteisöjäseniä 36. Yhdistykseen liittyi vuoden aikana 39 uutta jäsentä. Yhdistyksestä erosi 51 jäsentä, suurimmaksi osaksi korkean ikänsä vuoksi ja 24 jäsentä on kuollut.

Vuosina 2005–2020 yhdistys on pystynyt avustamaan luostaria vähintään 10000 eurolla vuosittain. Kertynyt tuki tältä ajalta on yhteensä 329071,22 €, ja luostari on määrittänyt kohteen, johon lahjoitusvarat on vuosittain osoitettu. Kuukausilahjoittajien määrä on yhä kasvanut ilahduttavasti. Lahjoittajia on nyt 16 ja heidän osuutensa kertyneistä lahjoituksista on 5405 euroa. Haasteita riitti, mutta selvisimme niistä. Osaltani lämmin kiitos kaikille kuluneesta vuodesta.

Anja Lindström
talouden - ja jäsenrekisterinhoitaja

. AH1 1

Lähettäjä
Lintulan Luostarin Ystävät ry Osoiterekisteri:
Anja Lindström
Kartanontie 25 B 18, 04410 Järvenpää

Economy PPFinlande
Posti Oy
119775
Posti Green

TULEVIA TAPAHTUMIA

HELLUNTAI - LUOSTARIN TEMPPELIJUHLA 23.-24.5.
Juhlan aaton vigilia klo 17.00. Juhlapäivänä vedenpyhitys alkaa klo 8.30 ja sen jälkeen liturgia.

PYHÄN JOHANNES KRONSTADTILAISEN TSASOUNAN JUHLA 14.6.

Luostarin uusimman pyhäkön, pääportin tuntumaan rakennetun pienen tsasounan temppelijuhlaa vietetään pyhän Johannes Kronstadtilaisen kanonisointipäivänä 14. kesäkuuta. Samalla juhlitaan Pyhän Kolminaisuuden luostarin 75 -vuotista toimintaa Heinäveden Palokissa.

ÄITI KRISTODULIN MUISTOTILAISUUS 23.6.

Kesäkuun 23. päivä tulee kuluneeksi puoli vuotta äiti Kristodulin kuolonuneen nukkumisesta, minkä johdosta Lintulassa toimitetaan aamulla liturgia, minkä jälkeen muistopalvelus haudalla ja muistotilaisuus luostarin lammen rannalla.

RISTISAATTO VALAMOSTA LINTULAAN 8.HEINÄKUUTA

Lähtö kävellen Valamosta klo 7.30 ja laivalla klo 10.00. Laivapaikat varattava etukäteen Valamon myyntipalvelusta. Klo 13.00 Rukoushetki Lintulan Pyhän

Kolminaisuuden kirkossa ja sen jälkeen mahdollisuus ruokailuun. Klo 14.30 Akatistos Jumalanäidille kirkossa. Paluu Valamoon laivalla klo 17.00.

PYHITTÄJÄMARTTYYRI PARASKEVAN RISTISAATTO LINTULASSA 26.7.

Ristisaatto alkaa klo 12.00 pääkirkosta. Pyhittäjämarttyyri Paraskevan tsasounassa toimitetaan vedenpyhitys, paluu luostariin tapahtuu hautausmaan kautta. Sen jälkeen luostari tarjoaa kahvit.

VIERAAKSI LINTULAAN

Lintulassa voivat pyhiinvaeltajat ja matkailijat yöpyä varaamalla majoituksen etukäteen. Majoitushinnat: 1 hh 30 €, 2-3 hh 25 € hengeltä, lapset 4-14 v. 10 €, Hinnat sisältävät liinavaatteet, mutta ei aamiaista.

YSTÄVIEN TALKOOPÄIVÄ

Lintulan Luostarin Ystävät ry:n perinteinen talkoopäivä järjestetään elo-syyskuussa. Tarkemmat tiedot löytyvät yhdistyksen internetsivuilta lähempänä ajankohtaa.

Ohjelmat toteutetaan koronarajoitusten puitteissa. Lue myös: www.lintulanystavat.fi -sivuja.

LINTULAN LUOSTARIN YSTÄVÄT - ADRESSI SEKÄ ILON ETTÄ SURUN HETKIIN ERIKOISHINTAAN VUODEN 2021 AJAN Osallistumisrajoitusten aikana voit ilahduttaa ja muistaa läheisiäsi ja ystäviäsi adressillamme. Adressin aiheena on Lintulan luostarissa sijaitseva Jumalanäidin jerusalemlainen ikoni. Sen on maalannut Petros Sasaki. Adressi ja kirjekuori on pakattu sellofaanipussiin. Adressin tarjoushinta on 5 euroa, kun ostat vähintään 10 kpl. Tilaukseen voit yhdistää sekä onnittelu- että suruadressia. Yksittäisen adressin hinta on 10 euroa. Lähetyskulut maksaa tilaaja. Pieni kotivarasto on kätevä. Silloin adressi on saatavilla aina tarpeen vaatiessa. Ostaessasi adressimme tuet Lintulan luostaria.

Tilaukset: Anja Lindström puh. 0407414577 s-posti:anja.lindstrom@outlook.com Kartanontie 25 B 18, 04410 Järvenpää

ORTODOKSINEN HILJAISUUDEN RETRIITTI UTÖN SAARELLA 2.-5.9.2021

Hiljenny saariston maisemissa, Utön saarella. Rauhoitu itsesi äärelle, kuule omat hiljaisuuden sanasi. Retriitin ohjaavat Eija Nurmio ja Mari Vainio. Liturgian toimittaa pastori Kimmo Kallinen. Lisätietoa ja ilmoittautumiset: Mari Vainio, p. 050 564 8899, viestitmarille@gmail.com